

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Wearevitae.org

tegen

HLN.be

Met een mail van 20 oktober 2025 dienen Erik Bruyland, Lars Arnold, Anne-Louise d'Oultremont, Ine Pelzers, Jan Poffe, Karin Vandekerckhove en Theo Vander Zanden namens Wearevitae.org een klacht in tegen HLN.be. Aanleiding is een artikel van 2 oktober 2025 onder de titel *Crypto-oplichters uit ons land versluisden tientallen miljoenen van bedrogen investeerders via advocatenkantoor in Zwitserland*. Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van HLN.be antwoordt met een brief van 3 november, waarop klagers reageren met een brief van 9 november 2025.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 9 januari 2026. Erik Bruyland woonde de hoorzitting bij namens Wearevitae.org. Voor HLN.be waren Edwin Ceulebroeck en journalist Hans Renier aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een bende crypto-oplichters waarnaar het Belgische gerecht een onderzoek voert. De journalist schrijft dat het om ponzifraude of een soort piramidespel gaat, waarbij de fraudeurs virtuele munten lanceerden en een website opzetten die eruitzag als een socialemediaplatform. Leden werden aangespoord om nieuwe leden aan te brengen. Die stortten dan echt geld in een virtuele portefeuille waar ze te zien kregen hoe ze “aanzienlijke winsten” maakten. Maar ze slaagden er nooit in hun geld terug te krijgen.

Verwijzend naar de Zwitserse krant Zuger Zeitung schrijft de journalist dat de bende tientallen miljoenen euro's doorsluisde via een advocatenkantoor in Zwitserland. De Belgische autoriteiten vroegen Zwitserland om bijstand bij hun onderzoek.

Dan volgt de tussentitel *Ponzifraudes in België*. Daaronder schrijft de journalist: “Om welke crypto-oplichters het gaat, is in de Zwitserse pers niet bekendgemaakt. In ons land zijn meerdere zaken bekend van dergelijke fraude. In 2021 rolde het Antwerpse gerecht de fraude achter cryptomunt Vitae op. Wereldwijd waren er meer dan 223.000 gebruikers van het socialemediaplatform gelinkt aan het Vitae token.” Bij deze tekst staat een geblurde foto van twee mannen, met als ondertitel: “Betrokkenen bij de scam met cryptomunt Vitae”.

Daarnaast verwijst het artikel nog naar een andere “grote fraudezaak” rond ex-wielrenner Stijn V. (46) en een “piramidesysteem met ‘halal’-beleggingen”, dat recent door het Brusselse gerecht werd blootgelegd.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

Wearevitae.org vertegenwoordigt naar eigen zeggen 20.000 oud-gebruikers van het socialemediaplatform Vitae, van wie de identiteit werd gecheckt door een advocatenkantoor. Wearevitae.org beklemtoont dat het onafhankelijk is en los staat van het bedrijf en de oprichters/managers van Vitae. Vitae werd in 2021 door de Belgische autoriteiten offline gehaald op verdenking van “een ponzi/piramide en criminele organisatie” te zijn. Als zou blijken dat Vitae iets mispeuterd heeft, zal Wearevitae.org zich tegen Vitae keren.

Het artikel van HLN.be over het gerechtelijke onderzoek naar het advocatenkantoor is gebaseerd op een artikel in de Zwitserse krant Zuger Zeitung. Zuger Zeitung rept met geen woord over Vitae en het verhaal over het advocatenkantoor heeft niets te maken met Vitae. Ook al schrijft de journalist dat in de Zwitserse pers niet is bekendgemaakt om welke crypto-oplichters het gaat, toch koppelt hij willekeurig een Zwitserse zaak aan Vitae en concludeert of suggereert hij dat het om Vitae zou gaan. Nochtans kan men in het artikel van Zuger Zeitung en in documenten van het Zwitsers Strafhof evenzeer gelijkenissen vinden om te veronderstellen dat het wel om Vitae zou kunnen gaan, als aanwijzingen dat het niet om Vitae zou gaan. Als het artikel zich had beperkt tot het verhaal over het Zwitserse advocatenkantoor, dan was er voor klager geen probleem geweest. Maar onder de tussentitel *Ponzifraudes in België* gaat het plots over Vitae en schrijft de journalist dat Vitae een voorbeeld is van *dergelijke fraude*.

Klager vraagt zich af waarop de journalist zich baseert om het te hebben over *dergelijke fraude*. Klager wacht al vierenhalf jaar op het eerste bewijs van fraude. Tot nu toe is niemand van Vitae in verdenking gesteld. En niemand van de 230.000 oud-gebruikers van Vitae heeft een klacht ingediend of zich burgerlijke partij gesteld. Schrijven dat Vitae een voorbeeld is van een *dergelijke fraude* is een pertinente leugen. Er is geen enkele gerechtelijke uitspraak en de journalist heeft geen enkel bewijs. Hij had over Vitae op zijn minst in de voorwaardelijke wijs moeten schrijven en het moeten hebben over *vermoedelijke, mogelijke* of *vermeende* fraude. Hij had moeten melden dat de zaak nog in behandeling is en dat er na bijna vijf jaar gerechtelijk onderzoek nog geen enkel bewijs van fraude is geleverd. In zijn communiqué van 2021, waar HLN.be in haar repliek naar verwijst, spreekt het parket van *vermoedelijke* fraude.

Daarom is ook de foto bij de passage over Vitae overbodig. Op de foto staan de twee stichters van Vitae. Ze is geblurd, maar voor mensen die hen kennen zijn ze perfect herkenbaar, want het zijn twee orthodoxe joden. Een van hen houdt een boekje van Vitae vast.

Klager heeft in 2024 een persconferentie gegeven om verduidelijking te vragen over de vermeende oplichting en om te melden dat 20.000 oud-gebruikers een klacht hadden ingediend tegen de Belgische staat. Ze deden dat vanwege het opdoeken van het Vitae-platform en om compensatie te vragen. Het Laatste Nieuws was uitgenodigd voor die persconferentie, maar is er niet naartoe gekomen.

Klager heeft op de dag van publicatie van het artikel via mail een verzoek tot rechtzetting naar het redactieadres van HLN.be gestuurd. Omdat daarop geen reactie kwam, stuurde hij vijf dagen later een tweede mail naar hetzelfde adres, maar nu met de vermelding: “ter attentie van de heer Hans Renier” met opnieuw een verzoek tot rechtzetting en een uitnodiging tot gesprek. Ook daarop volgde geen enkele reactie. In beide mails meldde klager onder meer dat de Belgische justitie nog geen begin van bewijs heeft geleverd dat Vitae een frauduleuze organisatie zou zijn geweest.

HLN.BE

Het artikel bestaat uit twee delen. Het eerste gaat over een nieuw gerechtelijk onderzoek waarbij een advocatenkantoor in Zwitserland Belgische oplichters zou hebben geholpen. Het tweede biedt context en duiding bij eerdere Belgische gevallen van cryptofraude. Daarin noemt de journalist drie gekende Belgische dossiers, waaronder Vitae. Die opsomming staat volledig los van het onderzoek in Zwitserland. De onafhankelijkheid van beide delen blijkt ondubbelzinnig uit de inhoud, de structuur en de formulering.

Volgens klager zou het artikel Vitae in verband brengen met het nieuwe onderzoek naar cryptofraude. Daar is absoluut niets van aan. Het eerste deel legt geen enkel feitelijk verband tussen het nieuwe onderzoek en het vroegere Belgische onderzoek naar Vitae en insinueert dat ook niet. Vitae wordt in dit deel geen enkele keer bij naam genoemd en er wordt ook niet op een verdoken manier naar verwezen. Klager ziet een link met Vitae en beschuldigt op die manier de journalist van iets dat hij niet heeft geschreven. Door de klacht verraadt klager zelf dat de Zwitserse case over Vitae zou gaan of gaat, wat niet af te leiden valt uit het artikel.

Het tweede deel van het artikel, onder de tussentitel *Ponzifraudes in België*, staat volledig los van het eerste. Daarin geeft de journalist – louter ter informatie – een opsomming van een aantal grote cryptofraudes in België, zonder die te linken aan de Zwitserse case. Dat gebeurt om het bredere fenomeen van cryptofraude te duiden en om de schaal en impact van dit type fraude te illustreren. Voor de lezer is het duidelijk dat het gaat over bekende Belgische oplichtingdossiers uit het verleden.

Dat de journalist Vitae opnam in de lijst van ponzifraudes, is volkomen verantwoord. Vitae kwam in 2021 in opspraak. Het gerecht deed toen zeventien huiszoekingen, vijf mensen werden opgepakt en in verdenking gesteld van lidmaatschap van een criminele organisatie, oplichting en witwassen van gelden. Het socialemediaplatform werd offline gehaald. Bijna 40% van de in omloop zijnde cryptomunt Vitae werd in beslag genomen, naast 1,1 miljoen euro cash, luxevoertuigen, luxehorloges en goud. Het federaal parket verklaarde dat het ging om een geval van “ponzi- en piramidefraude”. De zin: “In 2021 rolde het Antwerpse gerecht de fraude achter cryptomunt Vitae op” is volledig terecht en waarheidsgetrouw. En ook met de formulering “*dergelijke fraude*” is niets fout, aangezien het bij het advocatenkantoor in Zwitserland ook gaat om een onderzoek naar ponzi- en piramidefraude. Klager heeft problemen met het woord *dergelijke*, maar *dergelijke fraude* betekent niet hetzelfde als *bewezen fraude*.

Klager wijst erop dat het gerechtelijk onderzoek nog loopt en dat Vitae nog niet is veroordeeld. Dat klopt en de journalist schrijft noch beweert het tegendeel. Maar in het artikel weidt hij daar niet verder over uit omdat het dossier Vitae niet het onderwerp van de berichtgeving is. Vitae wordt in het tweede, contextuele deel van het artikel enkel vermeld als voorbeeld. Het doel van die passage is niet om specifiek over het onderzoek tegen Vitae te berichten. Daarom heeft de journalist de stand van het onderzoek tegen Vitae niet vermeld, ook al omdat er in deze zaak nog geen uitspraak is. Het behoort tot de redactionele vrijheid om Vitae, naast nog twee andere cases, als voorbeeld van eerdere onderzoeken naar cryptofraude te vermelden.

Klager zegt dat hij een verzoek tot rechtzetting naar het adres redactie@hln.be heeft gestuurd, een eerste keer algemeen en een tweede keer “ter attentie van de heer Hans Renier”. De journalist heeft die mails nooit gekregen. Ze zijn nooit bij hem geraakt en hij heeft geen toegang tot de mailbox redactie@hln.be.

Maar er bestond ook geen enkele aanleiding of plicht tot rechtzetting, aangezien het artikel correct, zorgvuldig en evenwichtig is, zonder foutieve, misleidende of onvolledige informatie en zonder beschuldigingen die de reputatie van betrokkenen zouden schaden. Er wordt nergens geïnsinueerd dat Vitae iets met het nieuwe gerechtelijke onderzoek in Zwitserland te maken zou hebben. De redactie had klager wel een antwoord moeten bezorgen op zijn vragen.

BESLISSING

De journalist schrijft of insinueert niet dat het gerechtelijke onderzoek naar het advocatenkantoor in Zwitserland over het socialemediaplatform Vitae zou gaan. Hij vergelijkt wel het onderzoek naar het advocatenkantoor met de zaak-Vitae. Dat hij die vergelijking maakt met de formulering *dergelijke fraude* is journalistiek verantwoord en geoorloofd.

Maar onder de tussentitel *Ponzifraudes in België* schrijft de journalist stellig over *de fraude achter cryptomunt Vitae* en in het onderschrift bij de foto staat stellig *Betrokkenen bij de scam met cryptomunt Vitae*. Klager heeft daarover in twee mails aan de redactie zijn bezwaren geuit. De eerste naar het algemene redactieadres op de dag van publicatie, de tweede vijf dagen later naar hetzelfde adres, met vermelding van de naam van de journalist. Naast toelichting over het Vitae-dossier meldde hij dat het onderzoek naar Vitae nog loopt en dat er vierenhalf jaar na het opdoeken van het Vitae-platform nog geen gerechtelijke uitspraak is. Dat is in de context van de paragraaf over Vitae relevante feitelijke informatie. De redactie en de journalist hebben die paragraaf niet aangepast of de informatie niet toegevoegd aan het artikel. Ze voeren geen ernstige redenen aan waarom ze dat niet hebben gedaan en waarom ze de vraag tot rechtzetting of aanvulling niet hebben gehonoreerd of hebben afgewezen. Dat strookt niet met artikel 7 van de Code over wederwoord.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat gebrek aan het verlenen van loyaal wederwoord betreft.

De klacht is ongegrond wat de vergelijking van het dossier-Vitae met het onderzoek naar het advocatenkantoor in Zwitserland betreft.

Brussel, 5 februari 2026